

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig
Salisburgi, 1693

17. De Sequestratione Possessionis & Fructuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

possit? *1.* Distinguendo inter actionem dubiam sive disputabilem. Actio liquida quovis titulo in alium transferri potest, prout text. sunt *in ff. & Cod. de Hereditate vel actione vendita.* actionem autem controversam donare quidem licet, sed non vendere; imò si defectò pro modico pretio (sicut fieri solet) vendatur & contingat illà actione cessà conventum condemnari, non tenebitur plus restituere emptori, quàm pro illa actione exposuit, idque ne facillè alienæ lites redimantur, & fortè dudum sopitæ suscitentur. *l. per diversas. 22. & l. seq. Cod. Mandati.* Quòd si actio ejusmodi vendatur alicui potentiori, qui ratione officii vel dignitatis potest reum opprimere, non valebit talis venditio, sed venditor amissione juris sui puniri debet. *l. 2. C. ne liceat potentioribus.* Videatur Panorm. *inc. ex parte. 2. de Alienatione judicii mut. causa. n. 4.*

6. Quartus demum effectus, quòd attentata seu innovata lite pendente ante omnia debeant in pristinum statum revocari, & antequam revocentur, parte opponente impediatur processus ad ulteriora, Lancelot. *de Attentatis. parte 3. c. 29.*

*****

TITULUS XVII.

De Sequestratione Possessionis & Fructuum.

SUMMARI A.

- 1.* Quid sit sequestratio. Etique alia voluntaria, alia necessaria.
- 2.* Sequestratio necessaria regulariter est prohibita.
- 3.* Sequestratio fieri potest, si possessio sit valde litigiosa, aut reus resistat misso in possessionem.
- 4.* Item in causa beneficii, in qua non datur misso.
- 5.* Item si reus de dilapidatione sit suspectus.
- 6.* Aut si periculum sit interitus vel deteriorationis.
- 7.* Sequestratio oblata cautione de rebus servandis potest evitari.
- 8.* Requisita, ut possit fieri sequestratio.

Sequestratio nihil est aliud, quàm litigiosa apud tertium (qui proprie sequester dicitur) depositio. Etiam alia voluntaria, quæ ex mutuo contentum partium fit. Alia necessaria, quæ fit iure imperante, & altera parte invitâ. Sequestratio necessaria regulariter est prohibita, tum quòd non oporteat incipere ab executione, antequam reus de debito convinctus. *l. un. C. de Prohibit. à sequestrat.* tum etiam, quòd, ut alibi suo loco dicitur, reus non debeat commodo possessionem vari. Verùm sunt certi casus, in quibus quitas suaderi fieri sequestrationem, si possessio sit valde litigiosa, vel reus tumax resistat misso in possessionem, ut periculum armorum, & cadum poterit Judex possessionem sequestrari. Quia in causa beneficii, si reus convinctus sit, non fit misso, ne detur *vitijsus in beneficium. c. 1. De eo qui misso. 6.* idèd locum habebit sequestratio *ben. c. 1. h. t.* III. Res aut fructus rectè sequestrantur, si reus suspectus sit de dilapidatione. Tria autem potissimum sunt, quæ spectum reddunt; nimirum paupertas, mali mores, & facta præcedentia. *Gl. in fidejussor. 7. §. fin. qui satisdare cogitur. IV.* si periculum sit, ne res inter mortis cuncti intereat, vel saltem deterior fiat, perit iudicis implorato officio vendi, & in eum loco rei sequestrari. *l. litibus. 26. C. de Agriculis & censitis.* Hic tamen nota, quòd in his posterioribus casibus sequestratio evitari possit, si reus afferat idoneam cautionem de rebus servandis. *l. fin. C. de Ordine cognitionum.* Imò juratoriam cautionem sequestrum tolli, si persona jurans idonea, & idoneas facultates habeat, vel prius de *judicatum solvendo* satisfecerit, tenent DD. communiter per text. *in c. per de Donat. inter vir. & uxor.* Panorm. *2. h. t.*

Verum monet Myning. Cent. 2. O. 11. ad sequestrationem recte faciendam præter alias modo enumeratas adhuc requiri oportet, ut iudici saltem summarie contet de iure petentis *sequestrum*; deinde, ut vocetur is, in cuius præjudicium peritur *sequestrum*; & denique, ut sollicitans *sequestrationem*, id ad sui juris, vel debiti conservationem faciat, & non causâ calumniæ, atque ob eam rem iuramentum *malitia* præstet.

TITULUS XVIII.
De Confessis.

SUMMARIÆ.

1. Propria Confessio optima probatio: estque instar sententiæ & rei iudicatæ.
2. Confessio extrajudicialis non est tantæ authoritatis, ut iudicialis.
3. Si tamen præseente adversario fiat, plenè probat.
4. Idem est, si loca principalis adversarii nuntius vel negotiorum gestor eam acceptaverit.
5. Populus pro confessione elicienda adversario porrigi solent.
6. Differentia inter positiones & articulos in praxi parum attenditur.
7. Si reus comminaciter ad articulos respondere nolit, habentur pro confessis.
8. Articuli tamen debent esse revelantes.
9. Porrigere articulos debet præstare iuramentum dandorum.
10. Ad articulos crimen occultum attingentes, non tenentur reus respondere.
11. Debent articuli esse de factis proprio rei non autem iuris.
12. Confessio iudicialis absente adversario de iure Canonico plenè probat.
13. Quales Confessio dicatur verè iudicialis?
14. Confessio coram iudice incompetente facta est extrajudicialis: & quid circa eam iudex competens facere possit?
15. Confessio in iudicio facta juris ordine circa alia non servato tamen est iudicialis, uti & illa, quæ ante litem contestatam facta est.
16. Confessionem revocari propter errorem ex intervallo debet istum probare, secus si revocet in solenni.

17. Confessio per tormenta extorta ut probet, quæ requiratur?
18. Procuratoris vel advocati confessionem principalis potest revocare.
19. Confessio Prelati Administratoris &c. an nocet Ecclesie vel iis, qui sub tali administratione sunt.
20. An reus de crimine interrogatus à iudice teneatur illud confiteri? distinguuntur 3. Casus.
21. Reus informatus de uno crimine non debet interrogari de aliis, de quibus non est informatus: nec regulariter de sociis criminis.
22. Quid si reus ultra socios indicet?
23. Confessio illicita sub spe impunitatis non est sufficiens ad condemnationem.
24. Confessio Sacramentalis in iudicio fori externi nihil probat.

Antequam ad probationes deveniatur, prius videndum est, an non adversarius illum articulum, qui probatione indiget, sua sponte confiteatur; nam propria *confessio* non tantum vim optime probationis habet, & actorem ab onere probandi relevat, verum etiam, si in iudicio facta sit, instar sententiæ & rei iudicatæ censetur, *l. i. ff. h. t.* adeo ut iudex non habeat necesse sententiam ferre, sed tantum terminum solutioni & satisfactioni præfigere, aut damnum æstimare, *l. proinde. 25. §. 2. ff. Ad legem Aquil.* Quod tamen intelligendum est de causis civilibus; in criminalibus verò etiam post confessionem rei requiri sententiam cum communi docet Barth. *in l. si confessus. §. ff. de Custodia reorum.* Imò hodie vium magis esse, ut etiam in civilibus causis confessio potius vim probationis habeat, & ideo sententiâ opus sit, tradit Vallens. *h. t. num. 10.*

Est autem confessio alia *iudicialis* alia *extrajudicialis*, illa fit in iudicio, hæc extra; ambæ in effectu plurimum inter se differunt, nam confessio extrajudicialis non est tantæ efficacitæ sicut iudicialis; nec vim sententiæ aut rei iudicatæ habet, quia extrajudicium sæpe aliquis in concedendo facilis est,